

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Šárky Neuwirthové a soudců JUDr. Martina Putíka, Ph.D., a JUDr. Daniely Kábátové ve věci

žalobce: **F. K.** narozený dne [redacted]
bytem [redacted]

proti
žalované: **M. E.** narozená dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená advokátem JUDr. Martinem Skybou
sídlem Preslova 361/9, 702 00 Ostrava

o zrušení podílového spoluvlastnictví k nemovitostem

k odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 6. 10. 2016, č. j. 14 C 246/2011-507,

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se **zrušuje** a řízení se **zastavuje**.
- II. Žalobce je **povinen zaplatit** žalované na náhradě nákladů řízení částku 83.620 Kč, do tří dnů od právní moci usnesení, k rukám JUDr. Martina Skyby, advokáta sídlem Preslova 361/9, Ostrava.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem v záhlaví označeným okresní soud zrušil podílové spoluvlastnictví žalobce a žalované k nemovitostem - p. č. [redacted] a p. č. [redacted] nacházejícím se v katastrálním území [redacted] (odstavec I. výroku), do výlučného vlastnictví žalobce přikázal pozemek p. č. [redacted] o výměře 383 m² a p. č. [redacted] o výměře 89 m² a do výlučného vlastnictví žalované přikázal pozemek p. č. [redacted] o výměře 383 m² a p. č. [redacted] o výměře 90 m² (odstavec II. výroku), přičemž k pozemku p. č. [redacted] zřídil věcné břemeno služebnosti cesty v místě obvyklé a míře přiměřené, ve prospěch vlastníka pozemku p. č. [redacted] který je oprávněným pozemkem ke služebnému pozemku p. č. [redacted] (odstavec III. výroku), a to podle geometrického plánu číslo 94 - 57/2016 ověřeným úředně oprávněným zeměměřičkým inženýrem Ing. Jiřím Albrechtem dne 27. 7. 2016, pod číslem 552/2016 a odsouhlaseným Katastrálním úřadem pro Olomoucký kraj, Katastrální pracoviště Olomouc dne 28. 7. 2016, PGP - 1682/2016, který tvoří přílohu rozsudku. Žalobci a žalované uložil povinnost zaplatit státu náhradu nákladů řízení vždy ve výši 12.293 Kč (odstavce IV. a V. výroku). Žalované uložil povinnost zaplatit žalobci za věcné břemeno částku 1.228 Kč (odstavec VI. výroku) a nahradit žalobci náklady řízení ve výši 58.976 Kč (odstavec VII. výroku). Řízení co do zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví k pozemku p. č. st. [redacted] v katastrálním území [redacted] zastavil (odstavec VIII. výroku).
2. Včasným odvoláním napadla žalovaná rozsudek v odstavcích I. až VII., přičemž o tomto odvolání odvolací soud rozhodl rozsudkem ze dne 30. 5. 2018, č. j. 8 Co 30/2017-625 tak, že rozsudek okresního soudu v odstavci I. výroku potvrdil a v další napadené části,

tj. v odstavcích II., III. a VI. výroku, jej změnil tak, že nemovitosti, a to pozemky parc. č. [REDAKCE] a parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE] obec [REDAKCE] zapsané na listu vlastnictví č. [REDAKCE] vedeného u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, katastrální pracoviště Olomouc, se přikazují do výlučného vlastnictví žalované. Dále pak odvolací soud rozhodl o povinnosti žalované zaplatit žalobci na přiměřené náhradě za vypořádané podíly na nemovitostech částku 17.570 Kč a zavázal žalobce zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů celkem částku 70.447 Kč.

3. K dovolání žalobce následně Nejvyšší soud ČR usnesením dne 23. 3. 2020, č. j. 22 Cdo 4490/2018-667, citovaný rozsudek odvolacího soudu zrušil a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení.
4. Podáním doručeným odvolacímu soudu dne 11. 2. 2021 vzal žalobce žalobu zcela zpět.
5. Žalovaná se k předmětnému zpětvzetí žaloby vyjádřila přípisem ze dne 4. 3. 2021, v němž se zpětvzetím žaloby vyslovila souhlas a pro případ zastavení řízení požadovala po žalobci náhradu nákladů řízení.
6. Podle ust. § 222a odst. 1 o. s. ř. vezme-li žalobce za odvolacího řízení zpět návrh na zahájení řízení, odvolací soud zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí zruší rozhodnutí soudu prvního stupně a řízení zastaví; to neplatí, bylo-li odvolání podáno opožděně nebo někým, kdo k podání odvolání nebyl oprávněn, anebo proti rozhodnutí, proti němuž není přípustné.
7. Pro zpětvzetí žaloby žalobcem v rámci odvolacího řízení, souhlasu žalované s tímto dispozitivním úkonem a s ohledem na skutečnost, že nastal suspenzivní účinek odvolání (podané odvolání je přípustné, bylo podáno včas a k tomu oprávněnou osobou) lze uzavřít, že byly splněny předpoklady pro postup podle § 222a odst. 1 věta před středníkem o. s. ř.
8. Odvolací soud proto podle § 222a odst. 1 o. s. ř. rozsudek soudu prvního stupně zrušil a řízení zastavil.
9. Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení je odůvodněn ustanovením § 146 odst. 2 věta první o. s. ř. ve spojení s ustanovením § 224 odst. 1 o. s. ř., kdy žalobce z procesního hlediska zavinil zastavení řízení, neboť po podání žaloby vzal žalobu vůči žalované zpět. Žalované proto náleží náhrada nákladů za řízení ve všech stupních. Náklady řízení žalované představují odměnu za právní zastoupení advokátem, paušální náhradu jeho hotových výdajů, cestovní výdaje, náhradu za ztrátu času stráveného cestou k jednání soudu - to vše navýšeno o náhradu za DPH a zaplacený soudní poplatek z odvolání.
10. V této souvislosti je třeba předeslat, že Nálezem Ústavního soudu ze dne 17. 4. 2013, sp. zn. Pl. ÚS 25/12, který byl vyhlášen ve Sbírce zákonů pod č. 116/2013 Sb., byla tzv. přísudková vyhláška dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů (tj. s účinností od 7. 5. 2013) zrušena. Ústavní soud v této souvislosti ve svém rozhodnutí ze dne 7. 6. 2016, sp. zn. IV. ÚS 3559/15 připojil, že při rozhodování o nákladech řízení v situaci, kdy do řízení strany sporu vstoupily za účinnosti tzv. přísudkové vyhlášky č. 484/2000 Sb., přičemž o náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto až po jejím zrušení Ústavním soudem, musí obecné soudy zvážit také stránku legitimního očekávání účastníků. V případech, kdy by určení výše nákladů právního zastoupení v souladu s následně zavedenou praxí podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif) znamenalo nezanedbatelné zvýšení těchto nákladů oproti výši, s níž mohl účastník pro případ neúspěchu ve sporu počítat, je namístě poskytnout takovému legitimnímu očekávání účastníka řízení ochranu a rozhodnout o nákladech řízení v intencích § 136 o. s. ř., tedy na základě volné úvahy soudu. Přitom je namístě vycházet z reparační povahy institutu náhrady nákladů řízení a přihlídnout k povaze a hodnotě sporu, k částce, se kterou mohl dopředu každý účastník pro případ vlastního neúspěchu počítat, zohlednit, v jaké fázi se řízení ke dni zrušení přísudkové vyhlášky nacházelo; za tím účelem lze vycházet i z částky vypočtené podle zrušené přísudkové

vyhlášky." Na uvedené rozhodnutí Ústavního soudu pak obdobně reaguje i rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 24. 8. 2016, sp. zn. 25 Cdo 1376/2016.

11. Protože tedy bylo řízení v dané věci zahájeno již dne 22. 12. 2011 a vyhláška č. 484/2000 Sb., která upravovala sazby odměny advokáta stanovené paušálně pro řízení v jednom stupni, byla v průběhu řízení zrušena, potom nezbyvá, než aby soud ve smyslu ustanovení § 136 o. s. ř. určil paušální sazbu odměny pro řízení v jednom stupni podle své úvahy, kdy má za to, že je nutno právě vycházet z analogické aplikace zrušené vyhlášky č. 484/2000 Sb., když výše nákladů spočívající jen v odměně za zastupování žalované advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., by činila víc (bezmála by dosahovala 50.000 Kč), což by znamenalo podstatné zvýšení těchto nákladů oproti výši, s níž mohl žalobce pro případ neúspěchu ve sporu počítat, jak je dále rozvedeno.
12. Předmětem sporu bylo zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví, přičemž za předmět řízení lze považovat cenu věci (stanovenou znaleckým posudkem ze dne 24. 2. 2018 na částku 35.140 Kč) po odečtení ceny podílu žalované, neboť její obrana fakticky směřovala k příkázání věci jí a 17 % z částky 17.570 Kč snižené o 10.000 Kč po zaokrouhlení na celé desetikoruny směrem nahoru činí 1.287 Kč, s připočtením částky 7.500 Kč se pak jedná o sazbu odměny ve výši 8.787 Kč v každém stupni, což celkem činí 39.542 Kč (4,5 x 8.787 Kč), když bylo přihlédnuto k tomu, že v řízení před Nejvyšším soudem ČR neučinil zástupce žalované žádný úkon právní služby a v řízení po zrušení rozsudku odvolacího soudu učinil pouze jeden úkon právní služby (souhlas se zpětvzetím žaloby).
13. Zástupce žalované vykonal ve věci 28 úkonů právní služby spočívající v převzetí a přípravě zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. a), 10 písemných podáních ve věci samé (vyjádření k žalobě ze 14. 5. 2012, odvolání z 10. 7. 2012, 11. 9. 2013 a 6. 3. 2015, 3x vyjádření ve věci samé, které lze považovat za nezbytné k řádnému bránění svého práva, resp. obsahující skutkové či právní argumenty doposud bez viny žalované neuvedené, nové odvolání z 22. 11. 2016, vyjádření ke stanovisku žalobce z 28. 4. 2017 a vyjádření se ke zpětvzetí žaloby ze dne 4. 3. 2021) podle § 11 odstavec 1 písm. d) a 17 úkonů spočívajících v účasti u jednání soudu s tím, že ta, která se konala 22. 9. 2014 a 10. 9. 2015, přesáhla vždy 2 hodiny podle § 11 odst. 1 písm. g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Paušální částka jako náhrada hotových výdajů činí celkem 8.400 Kč (28 x 300 Kč) podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Cestovní výdaje odpovídající jízdám a) k jednáním soudu konaným 26. 6. 2012, 27. 5. a 8. 7. 2013, 22. 9. 2014, 4. 6. a 10. 9. 2015 a 6. 10. 2016 na trase Ostrava - Bruntál a zpět ve vzdálenosti 144 km, celkem 864 km (6 x 144 km) osobním motorovým vozidlem registrační značky 5T9 7559 (jednou 9T1 7013) o kombinované spotřebě benzínu BA95 8,1 (4,9) l/100 km a jeho vyhláškové ceně činí 6.429 Kč (940+940+940+948+952+952+757); b) k ohledáním na místě samém 9. 7. 2012 a 29. 5. 2013 na trase Ostrava - Norberčany a zpět ve vzdálenosti 164 km, celkem 328 km (2 x 164 km) osobním motorovým vozidlem registrační značky 5T9 7559 (jednou 4T8 8015) o kombinované spotřebě benzínu BA95 8,1 (6,0) l/100 km a jeho vyhláškové ceně činí 2.020 Kč (950+1.070); c) k provedení důkazu dožádaným soudem 8. 1. 2015 na trase Ostrava - Nový Jičín a zpět ve vzdálenosti 96 km osobním motorovým vozidlem registrační značky 5T9 7559 o kombinované spotřebě benzínu BA95 8,1 l/100 km a jeho vyhláškové ceně činí 634 Kč; d) k provedení důkazu dožádaným soudem 14. 1. a 13. 2. 2015 na trase Ostrava - Opava a zpět ve vzdálenosti 68 km osobním motorovým vozidlem registrační značky 5T9 7559 o kombinované spotřebě benzínu BA95 8,1 l/100 km a jeho vyhláškové ceně činí 898 Kč (449+449). Náhrada za promeškaný čas při cestách na výše uvedená jednání a zpět odpovídá rozsahu 54 započatých půlhodin á 100 Kč, tj. celkem 5.400 Kč (7 x Ostrava - Bruntál a zpět - 35 půlhodin, 2x Ostrava - Norberčany - 10 půlhodin, Ostrava - Nový Jičín - 3 půlhodiny a 2x Ostrava - Opava - 6 půlhodin). Protože zástupce žalované prokázal, že je plátcem DPH, byla částka 63.323 Kč (39.542+8.400+6.429+2.020 Kč+634+898+5400) navýšena o částku odpovídající příslušné sazbě

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Řehánková.

21 % DPH, tj. na částku 76.620 Kč. K této částce je dále nutno připočíst 1x zaplacený soudní poplatek za odvolání ve výši 7.000 Kč. Souhrnná výše náhrady nákladů řízení žalované tak činí 83.620 a žalobce je povinen uhradit je žalované na účet jejího právního zástupce (§ 149 odst. 1 o. s. ř.).

14. Žalobce byl osvobozen od soudních poplatků a proto postup podle § 148 o. s. ř. v úvahu nepřichází.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je **přípustné dovolání**, jestliže rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

Dovolání je možno podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto usnesení k Nejvyššímu soudu České republiky v Brně prostřednictvím Okresního soudu v Bruntále.

Ostrava 12. března 2021

JUDr. Šárka Neuwirthová v. r.
předsedkyně senátu

Jana
Řehánková

Digitálně podepsal Jana
Řehánková
Datum: 2021.03.18
09:40:18 +01'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Řehánková.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 26.03.2021, ve výroku II. vykonatelnosti dne 30.03.2021. Připojení doložky provedla Monika Morbicrová dne 15.06.2021.